

CALEA DATĂ DE DUMNEZEU PENTRU ACEASTĂ ZI

Bakersfield, California

Mă bucur pentru că în seara aceasta pot să fiu din nou în locul acesta. Cu voia Domnului, aş vrea să deschid Scriptura pentru a citi un Cuvânt din ea. Să nu uitați că mâine seară vom avea din nou rugăciune pentru bolnavi.

Aş vrea să vă spun ceva. Nu aşteptați să se întâmple ceva atunci când vorbesc eu, ci credeți-L chiar acum pe Dumnezeu. Da, credeți chiar acum în El! Au fost tot felul de slujbe, dar cred că în aceste zile din urmă, Dumnezeu ne-a dat tot ce este scris în Cartea Sa. Noi am văzut tot ce a fost făgăduit, însă se pare că oamenii nu sunt conștienți. Dar cei care au fost rânduiți să-și dea seama, vor vedea. Doar aceia, pentru că Cuvântul îi va orbi pe unii și va deschide ochii altora.

Noi credem că Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci. El nu este mort, ci este viu în vecii vecilor, iar în seara aceasta este prezent în mijlocul nostru. Da, noi suntem în prezența Lui, pentru că este aici ca să confirme fiecare făgăduință pe care a dat-o pentru această zi. Înseamnă că în seara aceasta, El este tot ce a fost întotdeauna, așa că haideți să credem în timp ce vom citi Cuvântul Lui și vom vorbi despre El în următoarele 15-20 de minute.

Să deschidem la **Geneza capitolul 22 și să citim versetele 7 și 8:**

„Atunci Isaac, vorbind cu tatăl său, Avraam, a zis: „Tată!” „Ce este, fiule?”, i-a răspuns el. Isaac a zis din nou: „Iată focul și lemnele; dar unde este mielul pentru arderea de tot?”

„Fiule”, a răspuns Avraam, „Dumnezeu însuși va purta grijă de mielul pentru arderea de tot.” Și au mers amândoi împreună înainte.”

Doamne Isuse, binecuvântează Cuvântul Tău ca să nu se întoarcă fără rod, ci fă ca Sămânța să cadă peste orice pământ și să rodească salvarea celor ce au nevoie de ea atât firește cât și duhovnicește.

Îți predau întreaga adunare, Cuvântul, textul citit și interpretarea Lui, pentru ca Duhul Sfânt să ia controlul ființelor noastre și astfel să-L putem vedea pe Isus Hristos. Amin.

Aș vrea să vorbesc câteva minute despre subiectul: **„Calea dată de Dumnezeu pentru această zi.”**

Dumnezeu a avut întotdeauna o cale. Voi știți că sunt două căi: calea noastră și calea lui Dumnezeu. Dumnezeu are și astăzi o cale pentru orice. El a cunoscut încă de la început sfârșitul, așa că a hotărât Cuvântul pentru fiecare epocă. Să nu omiteți aceasta! În epoca în care vine slujba aceea, totul va fi plin de ismuri și tradiții, așa că biserica este la sute de mile depărtare de Cuvânt.

Dumnezeu trimite întotdeauna în scenă pe cineva, un proroc, pentru că El nu-și schimbă niciodată felul de lucrare, ci procedează la fel. El trebuie să facă tot timpul aceasta, pentru că așa lucrează și Își adeverește Cuvântul. După cum am spus și aseară, Dumnezeu este propriul Său Interpret și nu are nevoie de nimeni să-l tălmăcească Cuvântul. Da, El Îl tălmăcește singur, prin faptul că-L aduce la împlinire.

Când Dumnezeu spune că va face un lucru, o va face cu siguranță, pentru că așa lucrează El.

Dumnezeu a dat și pentru noi o cale. El Își iubește poporul, pe copiii Lui și vrea să-i ajute. Vrea să vă ajute mai mult decât vreți voi înșivă să fiți ajutați. Da, El vrea să vă facă bine, mai mult decât vă faceți voi, însă are o cale și va lucra numai pe ea. Acesta este motivul pentru care trebuie să vă supuneți cerințelor Lui și nu a voastre. Cerințele Lui! Voi vreți să o faceți într-un anumit fel, dar El nu lucrează așa.

De exemplu, Naaman trebuia să se scalde în apele Iordanului ca să fie vindecat de lepra. Păi, el se gândea că apele din țara lui erau mai bune și mai curate, dar prorocul i-a spus clar: „În Iordan trebuie să te scalzi!” S-a cufundat o dată în apă, dar lepra era tot acolo, s-a cufundat de șase ori și era tot acolo, dar vedeți, el trebuia să respecte întocmai calea dată de Dumnezeu. Astfel, când s-a cufundat a șaptea oară, urmând calea dată de Dumnezeu, lepra l-a părăsit.

Și vă spun: dacă noi vom urma calea dată de Dumnezeu, lepra păcatului va pleca, boala va pleca, totul va pleca, dar condiția este să venim pe calea dată de El pentru această zi! Cufundarea în Iordan nu ne va ajuta cu nimic, deoarece ea a fost pentru Naaman; Legea a fost pentru evrei, iar harul vine prin Hristos. Dar fiecare epocă are partea ei de Evanghelie care a fost deja vestită.

Biblia este descoperirea completă a lui Isus Hristos și nu mai poate fi adăugat sau scos nimic la cele scrise. Astfel, noi trebuie să privim în ea ca să vedem ce a fost făgăduit pentru această epocă, apoi să urmărim ce se întâmplă, fiindcă Dumnezeu Își tălmăcește singur Cuvântul.

Când a spus că fecioara va rămâne însărcinată, așa s-a întâmplat. Împlinirea profeției este tălmăcirea dată de Dumnezeu cu privire la această făgăduință. Vedeți? El împlinește tot ce făgăduiește.

Dumnezeu nu-și schimbă niciodată felul de lucrare, ci întotdeauna procedează la fel. Noi ne schimbăm tot timpul pentru că suntem ființe mărginite. Facem tot felul de greșeli, ne specializăm și devenim mai buni, dar Dumnezeu este infinit. Astfel,

prima Sa hotărâre este desăvârșită de la început și nu poate deveni mai înțelept, pentru că El este sursa înțelepciunii. Dumnezeu este Atotștiutor, Atotputernic, Omniprezent, Omnipotent și Infinit, de aceea, când spune ceva, luați lucrul acela în inima voastră fiindcă este adevărul. Și nu uitați că El va judeca biserica prin Cuvântul care este descoperirea lui Isus Hristos pentru fiecare epocă, deci și pentru aceasta. El S-a descoperit în această Biblie, a descoperit ce va face în această epocă și cum vom vedea ceea ce a făgăduit că va face. Nu o naștere din fecioară, pentru că aceasta s-a întâmplat cu două mii de ani în urmă, ci ceea ce a făgăduit că va face astăzi.

De multe ori oamenii spun: „Eu nu cred aceasta!” Ei bine, în cazul acesta ai interpretul pe care l-a avut Eva și care ia doar o parte din Cuvânt și nu tot. Noi trebuie să reținem că Dumnezeu rămâne întotdeauna Același și că ceea ce spune El se va împlini negreșit.

Ca să vă arăt că El nu Se schimbă, în Geneza 1 Dumnezeu a spus: „*fiecare sămânță să rodească după soiul ei,*” ceea ce este în opoziție totală cu teoria evoluționistă. Oricât v-ați strădui, voi nu puteți face nimic nou. Astfel, dacă încrucișați un cal cu un măgar, veți obține un catâr, dar catârul nu se mai poate împerechea ca să se nască un alt catâr. Acolo se oprește. Puteți încrucișa un spanac cu o salată și să obțineți ceva, dar acel ceva nu se mai poate înmulți. Nu, domnilor. Puteți încrucișa porumbul și să obțineți o plantă hibrid, dar dacă plantați acel porumb hibrid, nu mai obțineți nimic, ci trebuie să hibridați tot timpul porumbul original. De ce aceasta? Pentru că Dumnezeu a spus că fiecare sămânță trebuie să aducă rod după soiul ei.

Dar priviți unde a ajuns omenirea de astăzi în urma hibridării tuturor lucrurilor. Zilele trecute am citit în revista Reader's Digest, că din cauză că femeile se hrănesc cu produse hibridate, peste douăzeci de ani nu vor mai putea avea copii. Vedeți? Oamenii au produs hibridi, dar rasa umană nu a fost făcută pentru o asemenea hrană, ci trebuia să mănânce ceea ce a creat El. Acesta este motivul pentru care nu se poate păstra carnea așa cum este: din cauză că este hibridată, acest lucru fiind valabil și pentru plante. Totul este amestecat. Astfel, întreaga rasă umană este pe cale să fie distrusă de propriile descoperiri științifice, pentru că a

Încercat să înlăture ceea ce a făcut Dumnezeu și a transformat totul după cum au vrut. Lăsați lucrurile așa cum au fost făcute de Dumnezeu!

Problema este că au ajuns să hibrideze și biserica. Astfel, de la adevăratul botez cu Duhul Sfânt s-a ajuns la o strângere de mână sau la un fel de stropire. O, Doamne! Totul este un hibrid, dar noi vrem să ne întoarcem la original!

O plantă hibrid trebuie dădăcită, stropită și ferită de insecte, dar o plantă originală sănătoasă este tare și insectele nu se apropie de ea pentru că are ceva care le ține departe. Așa este și creștinul adevărat. Pe el nu trebuie să-l dădăcești, să-l mângâi și să-i spui una sau alta, fiindcă are botezul cu Duhul Sfânt care aruncă totul afară. Nu trebuie să-l rogi să facă ceva, pentru că este o plantă autentică a lui Dumnezeu și are în el Ceva care se luptă. Un creștin se luptă pentru fiecare bucată de pământ pe care stă. El trebuie să facă aceasta dacă vrea să reziste, iar ceea ce posedă în interior are grijă de aceasta.

Eva este prima care a încercat să hibrideze Cuvântul la început. Dumnezeu le spusese: *„...în ziua în care vei mânca din el vei muri negreșit.”* Totuși, ea a încercat să încrucișeze Cuvântul cu cunoștința pe care i-a dat-o Satan, și când a făcut aceasta, întreaga rasă umană a fost pierdută. Vedeți? Căderea a venit din cauză că femeia a amestecat Cuvântul curat al lui Dumnezeu cu cunoștința. Cuvântul nu vine prin cunoștința lumească, ci prin Duhul Sfânt, așa cum spune Zaharia 4.6: *„...nici prin putere, nici prin tărie, ci prin Duhul Meu – zice Domnul oștirilor!”* Așa lucrează Dumnezeu! Cuvântul Lui este Sămânța Vieții veșnice, iar dacă încercați să-L încrucișați, vă veți omorî singuri. Cuvântul nu se poate amesteca cu înțelepciunea omenească, așa cum nu se poate amesteca apa cu untdelemnul. Nu se amestecă!

În toate epocile, oamenii au încercat să găsească o cale mai bună decât calea dată de Dumnezeu. Totuși, ei n-au găsit niciodată o cale mai bună prin care să iasă puiul din ou, decât cea care i-a fost dată de la început: să-și ciocănească singur coaja atunci când este timpul să iasă. Micuțul pui are o mică întăritură în vârful ciocului și cu ea trebuie să bată și să zgârie încoace și încolo, până reușește să-și

scoată capul. Aceasta este calea dată de Dumnezeu pentru el, de aceea, dacă vei încerca să-l scoți afară din coajă, îl vei omorî. El trebuie să iasă singur, pentru că aceasta este calea pe care i-a dat-o Dumnezeu.

Aceasta este problema și cu creștinii de astăzi. Îi „săpunim” ușor, le strângem mâna și-i aducem la adunare discret, ca să facă parte din biserică. Dar ceea ce le trebuie este o rugăciune de modă veche la altar, în care să vină pe calea dată de Dumnezeu, până sunt eliberați de lume.

Problema este că astăzi li se trece doar numele în registrul bisericii și asta-i tot! Dar calea dată de Dumnezeu este să stai și să aștepti până primești nașterea din nou. Însă ei se eschivează, nu le place să fie născuți din nou, așa că au înlocuit-o cu: „Tot ce trebuie să faci este să crezi!” Voi știți însă că și diavolul crede, deși nu este născut din nou. De aceea, este nevoie de mai mult decât de „a crede”; este nevoie de nașterea din nou care se petrece în interior și nu este pe gustul lumii.

Orice naștere este o murdărie, indiferent dacă se petrece în cocină sau la spital. La fel este și nașterea din nou. Te împinge să faci lucruri la care nici nu te-ai gândit vreodată. Da, te face să mergi jos la altar, plângând și strigând, ștergându-ți toată vopseaua de pe față, ridicând mâinile, lăudându-L pe Dumnezeu, vorbind în limbi, etc. Nașterea din nou va face toate acestea, pentru că aceasta este calea dată de Dumnezeu.

Dar înainte de a te naște din nou, trebuie să mori! Orice sămânță trebuie să moară pentru a putea da naștere unei plante noi. Așa trebuie să moară și omul față de propria sa gândire și față de tot ce nu este Cuvântul lui Dumnezeu! Numai așa poate veni pe calea dată de Dumnezeu, pe câmpul Lui. Noi nu ne vom întâlni niciodată cu Dumnezeu prin gândirea noastră, ci doar prin ceea ce a spus El să facem, pentru că aceasta este calea care ne-a fost dată. Oamenii o evită și nu o vreau, dar numai așa pot ajunge la El. Tu trebuie să mori! Gândirea ta și tot ce ești tu trebuie să moară!

„Păi, eu știu că Biblia spune aceasta, dar nu înțeleg!” Atunci stai și așteaptă până când îți descoperă Dumnezeu, fiindcă aceasta este nașterea din nou.

Rațele și găștele sălbatice n-au găsit o cale mai bună pentru a merge în Sud, decât în stol. Le vezi cum se adună împreună, pentru că au un instinct care le atrage și le face să se adune înainte de a-și lua zborul. Ce este aceasta? Un timp de trezire când toate se adună împreună. Nu este nicăieri așa gălăgie mare ca atunci când se adună găștele împreună. Le-ați auzit vreodată? Eu n-am mai auzit niciodată așa ceva, dar nu există o cale mai bună decât aceea.

Eu le-am privit de multe ori când am fost în pădurile din nord. Știți ce se întâmplă când vine primul curent de aer rece din Canada? Acele rațe s-au născut pe lacul acela și nu l-au părăsit niciodată până atunci, dar când simt primul curent de aer rece, rățoiul acela mic care s-a născut să fie conducător, se duce în mijlocul lacului, își ridică ciocul în aer și strigă de patru sau de cinci ori, iar când face aceasta, fiecare rață de pe lac se adună lângă el. Când s-au adunat toate, el se ridică și pornește direct spre câmpurile de orez din Louisiana, însoțit de tot cârdul. Ele n-au găsit o cale mai bună ca să facă aceasta. Tu nu poți să le aduni împreună, să le pui într-un camion și să le duci acolo. Rața aceea are un simț mai bun și știe că dacă o pui într-un loc închis o duci la abator. Așa este. Ea urmează întocmai calea dată de Dumnezeu.

Aceasta ar trebui să facă și oamenii de astăzi, nu să fie mânați într-unul din aceste cotețe denominaționale. Ei ar trebui să vină așa cum a cerut Dumnezeu: prin botezul cu Duhul Sfânt. Să fie născuți din nou și să se adune într-o trezire. Ei nu trebuie să adere la o biserică, nici să umble din ușa în ușă împărțind reviste, ci trebuie să fie născuți din nou; trebuie să creadă Cuvântul și să fie umpluți cu Duhul Sfânt, fiindcă aceasta este calea dată de Dumnezeu. A sosit ceasul! Aceasta trebuie să credem!

Indiferent cât de mulți s-ar duce în mijlocul aceluiași lac și ar spune: „Un moment, rățuștelor, fiindcă vreau să vă spun ceva. Am aici o rață educată care are Ph.D și LL.D. Poate să vă conducă ea!” acele rațe au un instinct cu mult mai bun. Da,

domnilor! Pe ele nu le interesează educația lui, oricare ar fi aceea, fiindcă pot recunoaște un anumit sunet. Ele au un instinct care le ajută să facă aceasta. O, Doamne!

Ar trebui să știe și biserica aceasta, din Cuvântul lui Dumnezeu, fiindcă toate aceste „sunete de aderare” sunt de fapt sunete nesigure, încurcate. Nu-i de mirare că apostolul Pavel a spus: „...dacă trâmbița dă un sunet încurcat, cine se va pregăti de luptă?” (1Corinteni 14.8).

Dumnezeu a spus: „Naștere!” Și dacă atunci s-a cerut o naștere și ea a fost urmată de ceva, același lucru se cere și astăzi, pentru că Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci. Aceasta este calea dată de Dumnezeu și ea nu se schimbă.

Rațele nu se schimbă, ci migrează în fiecare an spre sud sau unde se duc. Dar mai întâi au o trezire. Aceasta face și Dumnezeu. El trimite Cuvântul Său la timpul potrivit, apoi Se manifestă. Și indiferent ce alte lucruri se întâmplă, când copiii Săi văd adevărul Cuvântului lui Dumnezeu făgăduit pentru acea zi, nu pot fi opriți de nimic.

Prorocii au spus: „Fecioara va rămâne însărcinată...” și: „Domnul Dumnezeuul vostru vă va ridica un proroc ca mine,” iar când copiii Săi L-au văzut pe Bărbatul acela făcând lucrările care fuseseră făgăduite, au știut că era Mesia. Nu este de mirare că Natanael l-a zis: „...Tu ești Fiul lui Dumnezeu, Tu ești Împăratul lui Israel!” El a știut că Cuvântul făgăduise aceasta, iar acum îl vedea real în mijlocul lor. Înțelegeți? Aceasta așteptau ei: calea dată de Dumnezeu. Da, domnilor.

Tu nu poți educa o rață. Ea nu ar vrea așa ceva, nu ar avea nevoie, pentru că restul rațelor n-ar urma-o, indiferent câte diplome ar avea. Dacă le-ar zice: „Uitați-vă la mine! Sunt absolvent și știu toate lucrurile!” nu l-ar asculta niciuna. Dacă sunt rațe autentice, nu îl vor lua deloc în seamă pentru că ele privesc după un anumit semn, iar când îl văd, îl urmează. Și dacă rața are o cale de a cunoaște momentul plecării, cum este cu creștinul născut din nou? S-ar cuveni să-L

cunoaștem pe Isus Hristos în puterea învierii Lui, pentru că Dumnezeu are calea Sa.

Să nu uitați că educația nu l-a condus niciodată pe om spre locul dat de Dumnezeu. Călăuzirea pentru rațe este instinctul lor. Ele știu că el le va conduce spre locul hotărât de Dumnezeu ca să ierneze. Același lucru îl face Duhul Sfânt: El îl călăuzește pe credincios spre locul dat de Dumnezeu. Nu spre aderarea la o biserică, ci spre umplerea cu prezența Sa, ca să vadă Cuvântul Lui manifestat și legitimat. Aceasta este calea dată de Dumnezeu pentru Biserică: să-i ducă pe oameni în locul dat de Dumnezeu pentru ei. Exact unde ar trebui să fie biserica astăzi. Acesta este adevărul.

Pentru un bebeluș nu s-a găsit o cale mai bună de a primi ceea ce dorește, decât să plângă. Dacă îi veți da un clopoțel și îi veți spune: „Juniorule, ai deja trei zile, așa că dacă vrei lapte, să suni din clopoțelul acesta!” sunt sigur că nu va funcționa. Singurul mod prin care o face atentă pe mamă este să plângă. Să nu-l bateți pe micuț pentru că face aceasta, fiindcă aceasta este calea care i-a fost dată de Dumnezeu: când vrea ceva, plânge. Așa este.

Dumnezeu își sfătuiește copiii credincioși să strige atunci când vor ceva. Ei nu au nevoie de teologie sau de învățături, ci trebuie să strige. Înseamnă că dacă ești prea scrobit ca să faci aceasta, nu vei primi nimic, dar dacă ești gata să te pleci și să plângi, Dumnezeu îți va da tot ceea ce ceri. Strigați la Dumnezeu pentru ce aveți nevoie, deoarece Lui îi place să audă strigarea copiilor Săi! Aceasta este calea dată de El. Strigați! De aceea strigă bebelușii și aceasta așteaptă și de la voi: să strigați! „Păi, cât trebuie să strig?” Cât strigă copilul? Până când primește ceea ce are nevoie. Așa ar trebui să facă și creștinul credincios.

Dacă Dumnezeu ți-a dat o făgăduință, nu te da bătut, ci strigă spre El până îți răspunde. Strigă până când vezi că El își împlinește făgăduința; iar când vezi că Dumnezeu își împlinește Cuvântul și dovedește că este aici, bucură-te, pentru că atunci nu mai trebuie să strigi. Din clipa în care ai primit, du-te mai departe și mulțumește-I. Ați înțeles? Lui îi place să fiți perseverenți.

Nu o plantă hibrid, nu unul care trebuie dădăcit și mângâiat tot timpul. Creștinii sunt copii autentici, născuți din nou. Ei se luptă pentru poziția lor. Viața lor este o luptă continuă până când pleacă de pe acest pământ. Fiecare pas este o luptă.

Dumnezeu i-a spus lui Moise că i-a dat o țară, iar lui Iosua i-a zis: „*Orice loc pe care-l va călca talpa piciorului vostru vi-l dau, cum am spus lui Moise.*” (Iosua 1.3), dar cu toate acestea, au trebuit să lupte pentru fiecare bucățică de pământ. Pe această cale nu este timp pentru dădăcit și mângâiat!

Nu ziceți: „Păi, vino să vezi ce crezi despre aceasta, să-ți faci o părere!” Nu așa se vine! Vino hotărât! Vino și rămâi până la capăt! Stai acolo până când Dumnezeu răspunde și împlinește Cuvântul Său! Un om care Îl crede pe Dumnezeu, poate simți prezența Lui și știe că este aici pentru a împlini făgăduințele date pentru acest timp. Strigă până primești! Ține de aceasta! Nu pleca, chiar dacă va trebui să strigi zi și noapte! Dumnezeu nu vrea ca copiii Lui să asculte niște discursuri intelectuale, ci vrea ca ei să strige spre El până când văd făgăduința împlinită.

Avraam avea nevoie de o jertfă. Și ce s-a întâmplat? Dumnezeu i-a dat un miel, pentru că aceasta era calea dată de El. Avraam avea nevoie de o jertfă și Dumnezeu i-a dat-o. Acesta este motivul pentru care a numit locul acela: „IeHoVaH-Jire”, adică „Domnul va purta de grijă.” (Geneza 22.14).

Bătrânul Iov era un proroc, dar iată că a ajuns în necaz. Satan a vrut să-l ispitească și l-a umplut de bube, după ce i-a luat vitele și tot ce-a avut; chiar și copiii. Și ce au făcut prietenii lui? Nu i-au oferit nimic altceva decât mustrare, acuzându-l că a păcătuit în taină și că de aceea a ajuns așa. Dar Iov s-a ținut tare, fiindcă știa că urmase întocmai poruncile lui Dumnezeu; știa că-și împlinise toate juruințele și că a stat alături de El sub jertfă. Și pentru că era proroc, Dumnezeu i-a dat o vedenie. Ce a văzut? Cuvântul, pe Isus Hristos, așa că a zis: „*Dar știu că Răscumpărătorul meu este viu și că Se va ridica la urmă pe pământ.*”

Chiar dacă mi se va nimici pielea și chiar dacă nu voi mai avea carne, voi vedea

totuși pe Dumnezeu.

Îl voi vedea și-mi va fi binevoitor; ochii mei Îl vor vedea, și nu ai altuia.” (Iov 19.25-27).

Vedeți, Dumnezeu i-a dat o vedenie referitoare la înviere. Fiind proroc, el a văzut Cuvântul și a știut că oasele și trupul lui se vor ridica la urmă. Înainte de aceasta, în capitolul 14, Iov spunea: *„Un copac, și tot are nădejde: căci când este tăiat odrăsleşte din nou și iar dă lăstari.*

Dar omul când moare, rămâne întins; omul, când își dă sufletul, unde mai este?

Ah! de m-ai ascunde în Locuința morților, de m-ai acoperi până-Ți va trece mânia și de mi-ai rândui o vreme când Îți vei aduce iarăși aminte de mine!” (v.7,10,13).

Atunci au răsunat tunetele și fulgerele au început să lumineze cerul, iar Duhul Domnului a venit peste proroc și el a strigat: *„Dar știu că Răscumpărătorul meu este viu și că Se va ridica la urmă pe pământ.*

Chiar dacă mi se va nimici pielea și chiar dacă nu voi mai avea carne, voi vedea totuși pe Dumnezeu.

Îl voi vedea și-mi va fi binevoitor; ochii mei Îl vor vedea, și nu ai altuia.”

Vedeți? Dumnezeu i-a dat Cuvântul, iar el L-a văzut și L-a numit Răscumpărător.

Israel avea nevoie de o cale ca să iasă din Egipt, iar Dumnezeu le-a dat un proroc care a împlinit Cuvântul făgăduit lui Avraam. Aceasta era exact calea dată de

Dumnezeu! Ei n-au putut să aibă soldați instruiți, așa că tot ce puteau face era să aștepte calea dată de Dumnezeu pentru izbăvire, fiindcă El îi spusese lui Avraam: „...sămânța ta va fi străină într-o țară care nu va fi a ei; acolo va fi robită și o vor apăsa greu, timp de patru sute de ani.

Dar pe neamul căruia îi va fi roabă, îl voi judeca Eu: și pe urmă va ieși de-acolo cu mari bogății, fiindcă îi voi scoate cu braț puternic, după ce voi face semne mari și minuni.” (Geneza 15.13-14).

Și iată că a venit un bărbat care striga și striga, însă nu uitați că acel strigăt nu îi putea elibera decât la împlinirea vremii.

Semnele pe care le vedem astăzi nu se puteau întâmpla cu douăzeci de ani în urmă. Astăzi este timpul lor! Acesta este ceasul! Acesta este timpul! Da, acum s-a împlinit timpul. De ce? Pentru că Dumnezeu a făgăduit și este aici.

În urmă cu o sută de ani, oamenii spuneau că nu mai poate fi din nou un botez cu Duhul Sfânt, dar voi, pentecostalilor, ați dovedit că era timpul hotărât de Dumnezeu ca Duhul Sfânt să Se reverse.

Fraților, indiferent ce spun metodiștii, baptiștii, prezbiterienii, luteranii, voi să stați pe Cuvântul lui Dumnezeu!

Credincioșii adevărați s-au dus acolo și au așteptat până a venit Duhul Sfânt, așa că au vorbit în limbi și L-au slăvit pe Dumnezeu. Nimeni nu poate spune altceva, pentru că Dumnezeu este propriul Său Interpret. Poate tu nu ești în stare să explici, dar știi că-L ai. Cine Îl poate explica pe Dumnezeu? Nimeni.

Eu nu vă pot explica cum arată Dumnezeu o vedenie, însă știu că o face. Nu pot explica cum face Dumnezeu aceste lucruri și nici nu este treaba mea s-o fac, dar

știu că El este Atotputernicul, Elohim, iar eu sunt slujitorul Lui. Și mai știu că El a făgăduit și este aici, dovedind că este Același ieri, azi și în veci. Da, El a făgăduit aceste lucruri și este aici ca să le împlinească. Aceasta este calea dată de Dumnezeu.

Lui Israel i-a fost dat un proroc care i-a scos afară, împlinind astfel Cuvântul. Apoi s-a luptat timp de patruzeci de ani cu ei, în pustie, încercând să-i țină credincioși și să-i conducă spre țara făgăduită. La vârsta de o sută douăzeci de ani, el a ajuns în punctul în care omul trebuie să moară, iar când a fost gata să treacă, Dumnezeu i-a dat o Stâncă, Stânca pe care a lovit-o în pustie, care l-a însoțit și din care au băut. Dumnezeu i-a dat o Stâncă, un loc în care să moară. O, Dumnezeule, lasă-Mă și pe mine să mor pe această Stâncă, pentru că Stânca este Isus Hristos!

Dar după ce a murit pe acea Stâncă, a avut nevoie de cineva ca să-l îngroape, iar Dumnezeu i-a trimis niște îngerii. De ce nu niște bătrâni? Pentru că nimeni nu putea să-l ducă acolo unde a mers, decât îngerii. Ei l-au dus în prezența lui Dumnezeu. Și pentru că avea nevoie de cineva care să-l ducă acolo, Dumnezeu i-a dat. Vedeți? El a mers pe calea dată de Dumnezeu. Aleluia!

Enoh a umblat trei sute de ani cu Dumnezeu, iar când a avut nevoie de o cale pentru a merge Acasă, Dumnezeu i-a dat-o. Ilie a blestemat-o pe Izabela pentru fața ei vopsită și pentru că a dus poporul la idolatrie. Și iată că într-o zi, era bătrân și gata să meargă Acasă. Era atât de obosit încât abia a putut trece Iordanul, dar Dumnezeu i-a dat o cale. Ilie voia să meargă în cer să se întâlnească cu Dumnezeu, iar El i-a trimis un car de foc și l-a luat sus. Aceasta era calea dată de Dumnezeu, pentru că El face întotdeauna lucrurile în mod desăvârșit. Da, domnilor. Dumnezeu are întotdeauna o cale.

Cei trei înțelepți au plecat din Babilon pentru că știau că urma să se nască Împăratul. Și pentru că aveau nevoie de o busolă, Dumnezeu le-a dat o stea. Vedeți? Ei au lăsat totul în urmă și nu au mai avut nevoie de nici o busolă omenească, fiindcă urmau acea stea. Dumnezeu le-a dat o cale și ei au urmat steaua până când au întâlnit Lumina desăvârșită.

Lumea avea nevoie de un Salvator, pentru că era pierdută și nu știa. Oamenii credeau că sunt salvați, dar în realitate aveau nevoie de Salvator, iar Dumnezeu le-a dat un Salvator: „*un Fiu*”. De ce? Pentru că nimeni altcineva, nici din cer, nici de pe pământ, nu putea face aceasta. Dar Dumnezeu a umbrat o fecioară, iar ea a rămas însărcinată și a născut un Copil care nu era nici evreu, nici dintre neamuri, ci era Dumnezeu arătat în trup, singurul care ne putea răscumpăra. Da, sângele Lui ne salvează, ne vindecă, și poate sta pentru fiecare făgăduință făcută. De ce? Pentru că așa a făgăduit El că va face.

Dumnezeu Se întâlnește cu închinătorul numai sub Sânge! Israel a avut un singur loc de întâlnire cu Dumnezeu, iar astăzi este la fel, de aceea, închinătorul nu Se întâlnește cu El la metodiști, la bapțiști sau la pentecostali, ci sub Sânge. Acesta este singurul loc dat de Dumnezeu. Nu o organizație sau o uniune, ci sub Sângele lui Isus Hristos. Acesta este singurul loc în care Dumnezeu se întâlnește cu închinătorul. „*Eu voi vedea sângele...*” (Exod 12.13). Aceasta este calea dată de Dumnezeu.

Femeia de la fântână avea nevoie de un Salvator, însă trebuia să-l fie arătat. Ea a umblat la biserică, dar peste tot i s-a arătat crezul cutare sau cutare, iar în cele din urmă a devenit prostituată. Dar într-o zi, cam pe la ora 11.00, s-a dus la fântână să-și aducă o găleată cu apă, iar acolo a găsit un Om care părea a fi evreu. În timp ce scotea apă, Bărbatul acela i-a zis: „*Dă-Mi să beau.*” Ea l-a privit și a văzut un om obișnuit în ceea ce privește înfățișarea, pentru că aceasta era după trup: un Om care a mâncat, a băut, a dormit, ca noi toți. Era atât de uman încât a putut să și moară, dar cu toate acestea, El era Dumnezeu.

Ea s-a întors spre El și l-a zis: „Nu se cuvine ca Tu, un evreu, să vorbești cu mine, o samariteană.” Dar El a continuat:

„Dacă ai fi cunoscut tu darul lui Dumnezeu și Cine este Cel ce-ți zice: „*Dă-Mi să beau!*” Apoi i-a zis:

„Du-te de cheamă pe bărbatul tău și vino aici”.

„N-am bărbat,” a răspuns femeia.

„Bine ai zis că n-ai bărbat. Pentru că cinci bărbați ai avut; și acela pe care-l ai acum nu-ți este bărbat. Aici ai spus adevărul.” Ce s-a întâmplat? Dumnezeu o ajuta.

„Doamne”, I-a zis femeia, „văd că ești proroc. Știu I-a că are să vină Mesia (căruia I se zice Hristos); când va veni El, are să ne spună toate lucrurile. Noi Îl așteptăm, pentru că Cuvântul spune că El va veni. Eu sunt sătulă de toate învățăturile saducheilor, fariseilor, irodienilor și care mai sunt, dar știu că va veni Mesia. Tu ce crezi despre aceasta?”

Și Isus i-a zis: „Eu, Cel care vorbesc cu tine, sunt Acela.” (Ioan 4.7-26). Amin.

Dumnezeu a dat o cale, așa că ea a lăsat găleata la fântână, a alergat în cetate, o femeie schimbată, și a strigat: „Veniți de vedeți un Om care mi-a spus tot ce am făcut; nu cumva este Acesta Hristosul?” (v. 29).

Petru l-a auzit de multe ori pe Andrei spunând că Ioan l-a prezentat pe Mesia, care este un Om, și povestind despre lucrurile care s-au întâmplat. Toate acestea erau o taină pentru el, dar într-o zi s-a dus cu fratele său să-l vadă pe Isus. Nici n-a ajuns bine în prezența Lui, că Isus l-a privit și i-a zis: „Tu ești Simon, fiul lui Iona; tu te vei chema Chifa” (care tălmăcit înseamnă Petru).” (Ioan 1.42). Vedeți, Dumnezeu a dat o cale pentru ca Petru să poată vedea că El era Mesia cel așteptat.

În continuare, vedem că după moartea, învierea și înălțarea la cer a lui Isus, biserica avea nevoie de puterea Duhului, ca mărturie, iar Dumnezeu le-a dat-o în ziua de Rusalii.

Prieteni, au trecut două mii de ani de atunci, două mii de ani, iar în aceste zile din urmă, vedem că tot mai mulți oameni sunt prinși în acest sistem așa-zis creștin, care a pervertit Cuvântul, L-a hibridat cu crezuri, denominațiuni, biserici și discursuri intelectuale, așa încât toată puterea și adevărul Evangheliei, s-a pierdut.

În fața noastră stă Cuvântul făgăduit pentru timpul acesta și ne arată ce se va întâmpla, dar oamenii nu Îl cred; s-au îndepărtat de El. Astfel, dacă îi întrebi: „Ești creștin?” îți răspund: „Aparțin de cutare sau de cutare,” dar aceasta nu înseamnă nimic, pentru că trebuie să fii creștin prin naștere.

Acum, după două mii de ani, avem din nou un Babilon. Nu este de mirare că biserica are nevoie de Adevăr și de putere. Oh! Isus a spus: „Peste puțină vreme, lumea nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veți vedea; pentru că Eu trăiesc, și voi veți trăi.

În ziua aceea, veți cunoaște că Eu sunt în Tatăl Meu, că voi sunteți în Mine și că Eu sunt în voi.”, iar în Evrei 13.8 ni se spune că „Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci.”

Din Maleahi 4, am aflat că El ne-a făgăduit un mesaj pentru timpul din urmă, prin care va întoarce credința copiilor la credința părinților lor, iar în Ioan 14.12 ne-a dat o altă făgăduință, și anume: „Adevărat, adevărat vă spun că cine crede în Mine va face și el lucrările pe care le fac Eu; ba încă va face altele și mai mari decât acestea, pentru că Eu Mă duc la Tatăl.”

Într-una din zile, *„unii din cărturari și din farisei au luat cuvântul și I-au zis: „Învățătorule, am vrea să vedem un semn de la Tine!”*

Dar El le-a răspuns: „Un neam viclean și preacurvar cere un semn; dar nu i se va da alt semn, decât semnul prorocului Iona.

Căci, după cum Iona a stat trei zile și trei nopți în pântecul chitului, tot așa și Fiul omului va sta trei zile și trei nopți în inima pământului.” (Matei 12.39-40).

Ce semn a primit neamul acela viclean și preacurvar? **Semnul învierii**. Același semn ne-a fost făgăduit și nouă astăzi, pentru că El este viu și Același ieri, azi și în veci.

Și El a mai spus: „Ce s-a întâmplat în zilele lui Lot...”, așa cum am văzut aseară. „Ce s-a întâmplat în zilele lui Lot se va întâmpla aidoma... în ziua când Se va arăta Fiul omului.” (Luca 17.28.30). Aceste lucruri ne sunt făgăduite nouă și multe altele.

Să amintim doar câteva dintre ele: „Peste puțină vreme, lumea nu Mă va mai vedea...” Lumea, adică ordinea epocii Bisericii. „...dar voi Mă veți vedea, pentru că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului.” (Ioan 14.19. Matei 28.20).

„Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci.” (Evrei 13.8).

Ce este acesta? Semnul dat de Dumnezeu, calea dată de El.

Avraam aștepta fiul făgăduit, iar ultimul semn pe care l-a primit înainte de distrugerea neamurilor păgâne a fost manifestarea lui Dumnezeu într-un trup omenesc, în care a cunoscut tainele inimii Sarei.

Și ce a spus Isus? „Ce s-a întâmplat în zilele lui Lot se va întâmpla aidoma... în ziua când Se va arăta Fiul omului.”

Frați și surori, eu cred că trăim în aceste zile făgăduite. Da, cred că aceasta este ziua aceea.

Trebuie să aveți credință în ceea ce faceți. Dacă nu aveți credință, ci doar presupuneri... „A presupune” înseamnă „A te aventura, a bănuî.” Dar când Cuvântul a dat o făgăduință și Dumnezeu stă în spatele aceluia Cuvânt, nu mai presupui, ci faci exact ceea ce a spus Dumnezeu, iar El îți răspunde înapoi.

Când eram copil, am văzut un mare evanghelist: pe Paul Rider, iar odată a spus o poveste care m-a marcat.

Era țapinar sus în Oregon, iar într-o zi s-a îmbolnăvit de febră și era pe moarte. Cei ce erau cu el, s-au dus cu canoa câteva mile să aducă un medic, dar înainte ca doctorul să ajungă a început să se simtă tot mai rău și mai rău. A chemat-o pe soția sa credincioasă și i-a zis: „Scumpa mea, este tot mai întuneric în cameră...” și a intrat în comă.

Spunea că atunci a visat un vis în care șeful lui i-a spus să meargă sus pe deal și să taie un anumit copac. S-a dus, a găsit copacul, l-a tăiat, apoi și-a înfipt securea în el ca să-l tragă după el, dar nu a putut. Simțea că este epuizat și nu mai avea putere deloc. A privit din nou copacul și și-a zis: „Precis pot să-l trag după mine, fiindcă nu este chiar așa mare. Hai să mai încerc o dată.”

S-a aplecat din nou și a încercat să-l tragă până a obosit, dar degeaba. Atunci s-a așezat lângă copac și și-a zis: „Nu știu ce voi face. Șeful mi-a cerut să duc copacul acesta în tabără, dar nu pot pentru că sunt prea slab.”

În clipa aceea a auzit cel mai dulce Glas. A crezut că era șeful lui, dar în clipa în care s-a întors, l-a văzut pe Domnul Isus. „Cu ce te lupți, Paul?” l-a întrebat El. „De ce te neliniștești? Vezi apa aceea curgătoare? De ce nu împingi trunchiul acesta în râu și să te urci pe el? Așa vei ajunge foarte ușor în tabără.” A împins trunchiul în apă, a sărit pe el și a pornit pe valuri strigând cât putea: „L-am încălecat! L-am încălecat!”

Frați și surori, Domnul Isus a promis că în zilele din urmă se vor întâmpla aceste lucruri și eu cred că suntem chiar aici. Cred că El este Același ieri, azi și în veci. Nu știu cum s-a întâmplat, dar l-am încălecat. Eu cred că acesta este Adevărul, fiindcă este Evanghelia, este calea dată de Dumnezeu. Cred că este Mesajul acestui timp, a timpului în care trăim; este calea dată de El. Eu sunt pe ea! Nu vreți să săriți și voi pe ea, în timp ce ne vom pleca cu toții capetele?

Tată ceresc, noi călătorim spre slavă pe baza Cuvântului Tău și credem că El este Adevărul.

O, Dumnezeule, fă ca fiecare bărbat și femeie, să urce în seara aceasta pe Cuvântul Tău și să-și amintească, să mărturisească și să spună: „Sunt pe făgăduința lui Dumnezeu și ea mă duce chiar în slavă. Aceasta este calea dată de Dumnezeu pentru mine, astăzi, fiindcă Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci.”

Doamne, Tu ai promis că noi te vom vedea: „Peste puțină vreme, lumea nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veți vedea, pentru că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului,” și credem aceasta din toată inima.

Odată, niște greci au venit la Filip și i-au zis: „*Domnule, am vrea să vedem pe Isus.*” (Ioan 12.21), și li s-a acordat acest privilegiu.

Doamne, și noi dorim din toată inima să Te vedem în seara aceasta. Nimeni nu te poate vedea dacă nu vrea aceasta, dar dacă acelor greci le-a fost îngăduit să Te vadă, credem că și pentru noi este o cale ca să avem acest mare privilegiu. Tu ai avut întotdeauna o cale, fiindcă ești Același ieri, azi și în veci. Un slujitor al Tău i-a adus pe acei greci în prezența Ta și astfel au putut să Te vadă, de aceea Te rugăm să ne dai și nouă acest privilegiu în seara aceasta, Tată. Fie ca noi, slujitorii Tăi, să aducem această audiență în prezența Ta, ca să-L putem vedea pe Isus, care este Același ieri, azi și în veci. Dăruiește-ne aceasta, Tată!

Salvează-i pe cei pierduți, Doamne, fiindcă vedem cum națiunea noastră este tot mai stricată de aceste murdării; vedem că această stricăciune a pătruns și în biserici, iar oamenii sunt conduși spre măcelul ecumenic, fiindcă nu merg pe calea dată de Dumnezeu. Da, ei merg pe calea unor crezuri omenești, în loc să meargă pe urmele Cuvântului.

Dumnezeule, Te rog pentru adevărații creștini născuți din nou, pe care i-am asemănat cu acele rațe, fiindcă ai spus: „Oile Mele ascultă glasul Meu; Eu le cunosc, și ele vin după Mine.

Nu merg deloc după un străin; ci fug de el, pentru că nu cunosc glasul străinilor.” (Ioan 10.27,5). Doamne, Glasul Tău este Cuvântul și El a fost întotdeauna calea dată de Tine pentru Biserică și pentru oameni. „Cuvântul Tău este Adevărul!” și Tu ești Cuvântul, iar Biblia spune: *„Căci Cuvântul lui Dumnezeu este viu și lucrător, mai tăietor decât orice sabie cu două tăișuri: pătrunde până acolo că desparte sufletul și duhul, încheieturile și măduva, judecă simțirile și gândurile inimii.”* (Evrei 4.12).

Cum a fost posibil ca Israel să nu Îl vadă pe Mesia lor, să nu vadă Cuvântul, deși au văzut că le cunoștea tainele inimii? De ce nu au văzut? Ei au avut proroci și au înțeles ce au spus ei, dar cu toate acestea, atunci când plinătatea lui Dumnezeu S-a manifestat în Fiul Său și a trăit printre noi, nu L-au putut vedea pentru că erau orbiți.

Doamne, îngăduie ca cei care au ochii deschiși să-L vadă pe Isus în mijlocul nostru! Îngăduie ca lucrul acesta să fie atât de bine bătut în cuie încât oamenii să creadă, de acum înainte, că Tu ești Mesia. Poate mulți dintre bolnavii de aici sunt pe moarte, de aceea, Te rog să-i vindeci pentru că vin pe calea dată de Dumnezeu.

Tată, Tu ești credincios făgăduințelor date și ne-ai promis că Te vom vedea; ne-ai făgăduit că și noi vom face lucrările pe care le-ai făcut Tu. Acesta este ceasul. Eu cred și am mărturisit, fiindcă știu că este Adevărul. Îngăduie ca acest lucru să fie

cunoscut de toți, spre slava Împărăției lui Dumnezeu. Amin.

Cred că nu voi mai chema un rând de rugăciune, ci o voi face chiar de aici. Câți dintre voi sunt bolnavi? Ridicați mâna. Câți vreți să ridicați mâna și să mărturisiți: „Frate Branham, vreau să fiu salvat; doresc aceasta din toată inima mea.” Cine vrea să spună: „Frate Branham, roagă-te pentru mine, fiindcă nu sunt salvat.” Ridicați mâna. Dumnezeu să vă binecuvânteze. Asta-i bine.

„Frate Branham, vreau să fiu salvat, pentru că nu mă mai atrage nimic în lume.” Ce altceva ar putea fi mai prețios decât mântuirea ta? „Roagă-te pentru mine, fiindcă vreau să fiu salvat.” Vreți să ridicați mâna?

Cei care nu au primit încă Duhul Sfânt să spună: „Știu că trebuie să Îl am!” Ridicați mâinile toți cei care nu Îl aveți, dar Îl doriți în viețile voastre. În ordine. Văd că sunt câteva mâini ridicate. Să știți că Hristos Își ține Cuvântul, dar și voi trebuie să Îi fiți credincioși Lui.

El este Cuvântul, iar în Evrei 4 spune: „Cuvântul lui Dumnezeu...” Vedeți? Cuvântul, care este Hristos. Știți cu toții aceasta, așa-i? Spuneți „Amin”, dacă credeți că El este Cuvântul. (Amin). El este Cuvântul, Același ieri, azi și în veci.

Cel ce a fost în Moise, a fost și în Ilie; Cel ce a fost în Ilie a fost și în Ioan; și Cel ce a fost în Ioan, a fost și în Isus, dar fără măsură. El este și astăzi Același care a fost atunci, este încă Cuvântul prorocit pentru acel timp, este Lumina care luminează și adeverește Cuvântul făgăduit.

Prieteni, noi suntem la sfârșitul timpului, iar Isus este prezent în mijlocul nostru.

Cum ar fi dacă nu ai văzut niciodată și dintr-o dată ai simți ceva cald și plăcut? Eu, care văd, ți-aș putea spune că este soarele. „Ce este soarele?” ai întreba tu. „O

lumină.” „Ce este lumina?” Ar fi o lume nouă pentru tine.

Dacă ți-aș spune că Isus Hristos stă în clipa aceasta aici? Dacă ți-aș spune că El este în mijlocul nostru? El a făgăduit că „unde sunt doi sau trei adunați în Numele Meu, sunt și Eu în mijlocul lor.” (Matei 18.20), iar eu cred aceasta. Pentru mine este adevărul.

În ceea ce privește salvarea noastră, El a făcut aceasta când a murit pe Calvar. Să credeți că a făcut-o, pentru că așa spune Cuvântul.

Dacă în seara aceasta, El ar sta aici îmbrăcat cu costumul pe care mi l-a dat mie, nu ar putea face altceva, decât să vă spună că este Mesia. Dar nu arătându-vă urmele cuielor din mâini, pentru că orice fățarnic ar putea să aibă sânge pe mâini sau pe față și tot felul de răni. Spun aceasta pentru că mulți oameni au fost răstigniți, dar nu este aceasta, ci este Viața care a fost în El. „Adevărat, adevărat vă spun că Fiul nu poate face nimic de la Sine; El nu face decât ce vede pe Tatăl făcând; și tot ce face Tatăl face și Fiul întocmai.” (Ioan 5.19).

Viața din El a dovedit-o. Astfel, Isus nu a convins-o pe femeia de la fântână să creadă că El era Mesia, pentru că era evreu, ci pentru că i-a cunoscut gândurile inimii. Aceasta Îl făcea Mesia.

Acesta este felul în care S-a prezentat în trecut, pentru că are o cale de a fi cunoscut și conform Scripturii este singura cale dată și pentru epoca aceasta. Credeți?

M-am uitat în jur, dar se pare că nu cunosc pe nimeni. Toți care știu că nu-i cunosc, să ridice mâna. Peste tot. Persoana de pe targă a ridicat mâna, dovedind că nu mă cunoaște, dar nu uitați că Dumnezeu vă cunoaște pe toți. Dacă vă va dovedi că este aici, veți crede?

Poate ziceți: „Cum poți face aceasta, frate Branham?” Printr-un dar. „Ce este un dar?” În nici un caz nu este ceva ce poți lua cum vrei tu și să spui: „Am darul vindecării, așa că mă duc să-l vindec pe acela și pe acela!” Dacă aș putea face aceasta, cu siguranță nu aș sta pe gânduri, dar nu o pot face. Întotdeauna oamenii interpretează greșit darul, deoarece a avea un dar înseamnă să te dai pe tine la o parte și să-L lași pe Duhul Sfânt să te folosească cum vrea El. Înțelegeți? Acesta este darul.

La fel este în cazul unui predicator adevărat. El nu predică ce vrea, ci se dă pe sine la o parte, iar atunci vine inspirația Duhului Sfânt și îl inspiră ce și cum să vorbească. Vedeți? Este un dar. Și cu orice dar este la fel.

Primele daruri date de Dumnezeu sunt cele cinci slujbe: „apostoli, proroci, evangheliști, învățători și păstori. Și Isus Hristos a făgăduit că va face aceasta în timpul din urmă. Câți din voi cred aceasta și Îl acceptă în seara aceasta? Ridicați mâna și spuneți: „Îl accept!” Vă mulțumesc.

Aș vrea să ridicați mâna cei care nu ați mai fost în vreo adunare de-a mea. Ia uite, aproape jumătate din sală. Credeți? Dumnezeu să vă binecuvânteze. Eu v-am spus adevărul, iar Dumnezeu este obligat să răspundă. Și o va face! El pune cuvintele Sale în gura ta și ele se materializează. Așa este.

„...tot așa și cuvântul Meu, care iese din gura Mea, nu se întoarce la Mine fără rod, ci va face voia Mea și va împlini planurile Mele.” (Isaia 55.11).

Dacă aș putea să vă vindec, aș face-o. Voi știți cum s-a întâmplat cu răposatul domn Upshaw, fiindcă v-am povestit despre el. Bărbatul acesta era într-un scaun cu roțile și vă dați seama că dacă aș fi putut să-l vindec, aș fi făcut-o. Pe când mă pregăteam să plec de pe platformă, am avut o vedenie în care l-am văzut umblând. L-am chemat, i-am spus ce am văzut și așa a fost. El a venit pe platformă, s-a aplecat și și-a atins vârful pantofilor, după ce fusese olog timp de șaiszeci și șase de ani. Vedeți?

În aceeași seară a fost prezentă o femeie de culoare care stătea pe culoar, iar eu am spus: „Văd un doctor cu ochelari. El a operat o fetiță de culoare și fetița a paralizat de la gât în jos.” În clipa aceea, femeia de culoare a început să strige: „Doamne, ai milă! Aceasta este fetița mea.” Ușierii abia o țineau să nu urce pe platformă, dar eu i-am spus: „Nu are rost să vii aici. Tot ce trebuie să faci este să crezi.” Atunci femeia s-a lăsat pe genunchi și a început să se roage. Eu m-am uitat și am văzut o alee pe care mergea o fetiță de culoare care ține în brațe o păpușă. Când am privit-o, am văzut că era chiar fetița femeii, așa că i-am zis: „Și ți-a răspuns!” În clipa următoare, fetița s-a ridicat de pe targă, pe deplin sănătoasă. Ați văzut? Acesta este Dumnezeu. Nimeni nu vă poate vindeca, decât credința voastră în El.

În Evrei 4.15 scrie: *„Căci n-avem un Mare Preot care să n-aibă milă de slăbiciunile noastre, ci Unul care în toate lucrurile a fost ispitit ca și noi, dar fără păcat.”* Credeți aceasta? (Amin). Un Mare Preot. Și dacă El este Marele Preot cum se va purta? Dacă El este Același ieri, azi și în veci, înseamnă că și astăzi se va purta la fel ca ieri.

Rugați-vă și spuneți: „Dumnezeule, bărbatul acesta nu mă cunoaște, dar ceea ce spune are sens. Tu ești Același; ești Hristos. Eu sunt bolnav și în nevoi, iar dacă nu am destulă credință pentru vindecare, lasă pe cineva care are să se atingă de haina Ta în slavă. Dacă bărbatul acesta se dă la o parte și Te lasă pe Tine, folosește-i gura ca să vorbești, așa cum ai făcut și când ai fost pe pământ, fiindcă știu că ești Același ieri, azi și în veci.” Să ne plecăm capetele.

Doamne Isuse, mă întorc de la evanghelizare la lucrarea profetică, fiindcă Te cred. Tu ai dat făgăduința, de aceea, Te rog să Te înduri. Ascultă-mă și fă ca atunci când oamenii vor pleca de aici, să spună la fel ca cei doi de pe drumul Emausului: „Cum nu ne ardea inima în noi când ne vorbea pe cale?” Isus înviase din morți, dar ei nu știau; vorbeau cu El și nu știau, dar când au ajuns în casă și au încuiat ușa, El a făcut ceva ce făcuse și înainte de răstignire, iar acel lucru le-a deschis ochii. Atunci au văzut că era El.

Doamne, fă ca inimile noastre să ardă ca și a lor, fiindcă știm că ne-ai vorbit pe cale. Fă și în seara aceasta lucrările pe care le-ai făcut când ai fost pe pământ, pentru că ești Același ieri, azi și în veci și Te rugăm aceasta în Numele lui Isus. Amin.

Stați în rugăciune și credeți. Haideți să ne ocupăm mai întâi de partea aceasta. Credeți-L pe Dumnezeu, indiferent unde vă aflați în sală. Aș vrea să stați liniștiți și plini de respect.

În dimineața aceasta am fost la dejunul predicatorilor și am vorbit despre Paradox. Paradoxul este ceva ce este incredibil, dar adevărat. Voi știți că dacă Duhul Sfânt îi va vorbi cuiva pe care nu îl cunosc, trebuie să fie un paradox, adică ceva ce nu poate fi explicat. Nu știu dacă o va face, dar nădăjduiesc că da.

Rugați-vă și spuneți: „Doamne Isuse, vreau să ating haina Ta, pentru că am nevoie de ajutor și Îți promit că Te voi sluji toată viața.”

Dumnezeu vrea să te pocăiești! Dacă nu ai făcut-o încă, pocăiește-te și spune: „Vreau să mă pocăiești, Doamne; vreau să mă vindeci; vreau să mă binecuvântezi. Te rog să mă vindeci chiar acum, Doamne, fiindcă sunt robul Tău.”

Astăzi nu s-au împărțit numere de rugăciune, așa că stați liniștiți și credeți.

În Numele lui Isus Hristos, iau orice duh de aici sub controlul meu, spre slava lui Dumnezeu, pentru ca Cuvântul Lui să poată fi făcut cunoscut, astfel ca în ziua judecății să nu existe scuze.

Priviți încoace și credeți! Rugați-vă din toată inima și cu smerenie. Nu vă împotriviți, ci stați liniștiți și spuneți: „Doamne, Tu ai dat o făgăduință, iar eu o cred.” Asta-i tot ce aveți de făcut.

Câți din voi ați văzut Lumina aceea? Ridicați mâna. Să vă văd mâinile dacă ați văzut fotografia cu Lumina. Ei bine, în clipa aceasta, Lumina aceea este peste doamna de acolo.

Ea are probleme cu picioarele și cu spatele. Soră, crezi că Dumnezeu te poate vindeca? De ce te-ai atins? Tu nu mă cunoști, dar ai atins Ceva. Dacă Domnul Isus îmi va spune cine ești, vei crede mai mult? Ești doamna Philips. Dacă este adevărat, ridică-te în picioare. În ordine. Sunt un străin pentru tine, așa-i? Ridică mâna, dacă este adevărat. Eu nu am văzut-o niciodată. De ce s-a atins ea? Durerile te-au părăsit. Du-te acasă și bucură-te, pentru că ești bine.

În spatele ei stă o femeie care a avut o cădere nervoasă. Se numește doamna Star. Crede că Isus Hristos te face bine! Ridică-te în picioare și acceptă vindecarea. Ridică mâna dacă nu ne cunoaștem. Căderea ta nervoasă s-a terminat. Isus Hristos te-a vindecat.

A făgăduit El aceasta? Credeți? (Amin).

În spatele ei este o altă femeie care se roagă. Ea este nervoasă, are complicații și vrea să se lase de fumat. Se numește doamna Bordon. Ridică-te în picioare, doamnă Bordon, fiindcă s-a terminat cu țigările. Domnul Isus te-a făcut bine. Eu n-am mai văzut-o pe femeia aceasta până acum.

Acum credeți? Voi știți că eu n-aș putea face aceasta. Este Isus Hristos. *„Căci Cuvântul lui Dumnezeu este viu și lucrător, mai tăietor decât orice sabie cu două tăișuri: pătrunde până acolo că desparte sufletul și duhul, încheieturile și măduva, judecă simțirile și gândurile inimii.”* (Evrei 4.12). Vedeți? Este Cuvântul, Isus Hristos, Același ieri, azi și în veci. Puteți crede aceasta?

Aici este un bărbat care are probleme cu inima. Eu nu îl cunosc, dar este predicator și se numește Kisney. Așa este. Crezi, domnule? Atunci ridică-te în

picioare și primește vindecarea, fiindcă Isus Hristos te-a făcut bine. Și pentru că ești predicator, poți să-mi faci o favoare? Pune-ți mâinile peste soția ta care are probleme la rinichi, ficat, este supraponderală și are complicații. Pune-ți mâinile peste ea, iar dacă crezi, acest lucru o va părăsi.

În spatele tău este un bărbat peste care este umbra morții. El are cancer. Numele lui este domnul Young. Isus Hristos te face bine, crezi aceasta? Accepti vindecarea? În ordine, domnule.

Pe targa de aici este un bărbat. Domnule, eu nu te cunosc, iar dacă aș putea să te vindec, aș face-o cu plăcere. Tu ai făcut un mare efort să vii aici și nu poți ascunde care este problema ta, însă eu nu te pot vindeca. Ai venit aici împreună cu soția ta, care este doamna cu haina de culoarea piersicii. Așa este. Peste bărbat este umbra morții, din cauza cancerului.

Și tu suferi, soră. Crezi că Domnul poate să-mi spună de ce suferi? Este spatele. Așa este. Ridică mâna dacă este adevărat. În ordine. Ai primit vindecarea. Crede și pune-ți mâna peste soțul tău.

Domnule, crezi că sunt prorocul lui Dumnezeu? Tu ești pe moarte, pentru că doctorii nu au ce să-ți mai facă. Cancerul s-a extins, dar eu am văzut cazuri mai grave decât al tău, care au fost vindecate. Eu nu te pot vindeca, dar dacă vei accepta și vei crede... Crezi? Este singura ta șansă. Crezi? Dacă crezi, ridică-te în picioare de pe targă. Ridică-te de acolo în Numele lui Isus Hristos! Ridică-te, fii sănătos și pleacă de aici slăvindu-L pe Dumnezeu! Cineva să-l ajute să se ridice. Iată-l în picioare!

Câți credeți? (Adunarea se bucură și spune: „Amin!”).

Ridicați-vă în picioare și ridicați mâinile. Cei care vreți să fiți vindecați, ridicați-vă în picioare în Numele lui Isus Hristos. Ridicați mâinile și lăudați-L pe Dumnezeu. Dați-l

slavă și laudă și mulțumiți-I pentru vindecare. Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci.

Fraților, doctorii nu au putut face nimic, dar El a putut. Aceasta este calea dată de Dumnezeu: să credeți!

Câți vor să accepte calea dată de Dumnezeu? Ridicați mâinile, lăudați-L pe Dumnezeu și credeți că sunteți vindecați în Numele lui Isus Hristos. Amin.

- Amin -